

Semnul nostru
in alegeriAPARE SUB INGRIJIREA
UNUI COMITETGazetă de știri, in-
drumări, educație
naționalistă
și creștinăREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STR. D. ZAMFIRESCU 14
— FOCȘANI —Semnul nostru
in alegeri

Temperatura în creștere

Ca întotdeauna facem simple constatări. Suntem un soi de termometru care înregistrăm doar efectul rămânând cauza pe seama doctorului.

O coincidență. Cu urcarea temperaturii atmosferice — care-i naturală, fiindcă s'apropie vara — s'au produs atâtea aiureli în domeniul politicii încât constatăm că și aici temperatura e în creștere. Și ca'n orice urcare de temperatură, febrințele își fac efectul, aiurezi.

Unii aiurează la ideea plecării dela putere, din posturi pe care le îndrăgise și de care cu greu se pot despărți. Alții la apropierea de putere și la groaza că cine știe, ar putea scăpa trenul, luându-le-o alții înainte. Altfel nu se pot explica eșirile bănușilor ași politici în ultimile luni.

Unul — după un lung somn de aproape doi ani — băguse la Piața Neamț despre lucruri pe care le știe, despre dovezi pe care le are într'un anumit fapt dar nu vrea să le spună. Le ține pentru el și amenință din când în când pe cine. Dumnezeu știe. Un om care se luptă cu morile de vânt.

Altul amenință, tună și fulgeră din Muscel, altul dela Pitești, un altul din Tg.-Jiu și așa împrăștiați pe tot cuprinsul țării, aiurează.

Toți spumegă, au vedenii care le produc sbucium, insomnii, într'un cuvânt starea omului bolnav. Fiindcă despre ce se tem ei! Despre o organizație care în înalta sa înțelepciune și grijă de siguranța statului, actualul guvern a dizolvat-o.

Ori, hai să fim serioși.

Am spus dela începutul acestui articol. Suntem un soi de termometru.

Doctorul consultă bolnavul. Pune termometru. Găsește temperatura și'n loc să vadă cauza care-i produce bolnavului temperatură, el scrie pe rețetă: se desființează temperatura.

Și-acum te'nțreb, iubite cititor, ce zici de un asemenea doctor.

Ziua Eroilor

În ziua de 21 Mai a. c. toată suflarea românească cinstește cu adâncă evlavie, pe toți cei care au murit luptând pentru pământul și neamul românesc.

Ziua eroilor, nu e zi de vorbe mari, nici zi de doliu, nici zi de lacrimi, ci o zi de adâncă cutremurare și cugetare.

Ziua eroilor, e ziua tuturor celor, care dela primile începuturi de viață românească au luptat pentru păstrarea și prosperarea românismului.

Cinstim, în ziua eroilor, pe lângă cei cari au închis ochii pe câmpul groaznicelor bătălii din vremea marelui război de întregire, cinstim și pe toți voevozii și domnitorii români, cu toată ostirea lor ce-au luptat pentru neam și moșie.

Ce-au făcut glorioșii noștri înaintași, o știm, se vede, vorbește istoria.

Ceia ce se petrece în urma lor, e o rușine și un blestem. La noi și peste brazdele stropite din belșug cu sângele înaintașilor noștri, stăpânește atâtea nepăsare și indiferență, atâtea neînțelegere și ură, încât înainte n'am mai dat, iar străinul aranjează fâls sugrumarea noastră și necinstirea jertfelor strămoșești.

Inchisorile și tribunalele din vremea noastră, creiază zilnic eroi, pentru ziua eroilor de mâine.

Și oridecâte ori, vin asemenea împrejurări ca cea din ziua eroilor, nădejdea noastră se înviorează, așteptând cu mai multă siguranță desmetecirea tuturor și pornirea pe drumul Sfințelor datorii, fiindcă numai așa se va aduna în sufletele noastre evlavie Sfântă și tăria nelnfrântă, spre a sta aici stâncă neclintită în coasta tuturor uneltirilor vrășmașe.

Nu cumva o fi având și el nevoie de un alt doctor?

Fiindcă, ori suntem efectul unei cauze și atunci dacă nu distrugi cauza nu dispare efectul, sau nu suntem, și-atunci am dispărut de când ne-a dizolvat. Ori față de ultimele manifestări ale oamenilor politici înseamnă că deși doctorul a scris „se desființează temperatura”, EA EXISTĂ.

Vor să nu mai existe temperatură?

Atunci:

1. Să trimită la ștreang pe toți fraudatorii banului public.
2. Să pună elementul românesc în toate drepturile lui de stăpân la el acasă.
3. Să fie întrebat fiecare din ce trăiește.
4. Să fie valorificată munca brațelor noastre.
5. Să se curățe toate administrațiile statului de toți agenții electorali. Măcar atât. Altfel e inutil să mai dovedim că numai aiurând

— politicienii — nu vor rezolva nimic.

Nu cel care se vaită în fața primejdiei învinge, ci cel care înlătură cauza primejdiei.

Ing. I. Blănaru

Nu vă ucideți sufletul cetind otrava din gazele trădătorilor și-a vânzărilor noștri.

Otrava te ucide chiar când o înghiți din curiozitate!

Cerem pedeapsă pentru calomnatori studentilor români.

S'a dovedit la Brașov, că ei nu sunt nici profanatori de morminte și nici provocatori de dezordine, așa după cum au fost acuzati de toți demagogii, cance-roșii și hețivi din partidele politice, și de toate ploșnițele din Sărindar.

Drumul marilor biruinți!

de Ion Banea

Când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul său pe pământ, să propovăduiască neamurilor credința cea nouă și adevărată.

Viața Mântuitorului pe pământul acesta înrăit și plin de păcate, a fost o neconținută baifcorire, un permanent sbucium și o continuă suferință, încununată de cruce.

Nu s'a născut în palate pompoase cum se cuvenea unui Fiul a lui Dumnezeu, ci într'o peșteră umilă alături de animale. Nu și-a ales pe învățaii timpului să-i facă apostolii învățăturii sale mântuitoare, ci discipoli ai Săi au fost dintre oamenii simpli și chiar neștiutori de carte.

Predicând o viață întreagă dragostea, a trebuit să moară răstignit pe dealul Golgotei, ca să ne dovedească nemărginita lui iubire pentru neamul omenesc pe care tocmai prin aceasta l'a mântuit.

Trebuia Golgota pentru strălucirea Învierii. Trebuia Vinerea patimilor pentru ca să vină Dum-nica Învierii.

Mântuitorul a învins lumea prin suferință și moarte!

Acesta este drumul marilor biruinți. Oamenii și neamurile cari cred în Iisus Hristos și știu că El este Calea, Adevărul și Viața, să pășească pe această cale și vor fi siguri de strălucirea biruinței luptei pe care o poartă.

Acest gând ne dă și motive de îngrijorare, dar ne arată și zările unei strălucite Învieri românești. Și aceasta este foarte mult.

Doă vieți sunt în luptă azi,

deasupra pământului românesc.

Vieaja veche, materialistă și fariseică; putredă și desfrântă; fără credință și plină de trădare; altceva se vede și altceva este în dosul măștii; peste tot mască.

Vieaja cea nouă, pornită simplu cu slujitori necunoscuți; suflete curate, năzuind să întemeieze o țară nouă, prin sacrificiul curat al propriilor lor persoane. Înțelegând frumusețea jertfei au chemat-o cu surâsul pe buze; cultivând munca și din credința

lor cinstită făcându-și axă de conduită.

Vieaja aceasta în luptă cu cea veche, este vieaja lineretului românesc. Vieajă plină de batjocoră, prigoană și închisoare.

Drumul ei, a fost un drum spre Golgota românismului. *Drumul biruinței*. Numai Dumnezeu știe cât mai ține acest drum. Ceiace șlim noi azi, este faptul, că el duce sigur spre marea biruință a neamului românesc!

Atențiune!

Pentru cei ce se gândesc la o nouă dizolvare și noul prigoane!

Din drumul nostru de muncă și tăcere, suntem zădăriți, de vreo câteva săptămâni încoace, de un partid politic, (N. Tărănist) căruia i-se cere de către Francmasonerie, ca și partidului liberal, capul mișcării legionare, pe tipșie.

Capli și fruntașii partidului N. Tărănist au și făcut declarații în sensul acesta încercând să pregătească o atmosferă prielnică pentru luarea unor drastice și sângeroase măsuri împotriva legionarilor, imprăștiind pe seama lor tot soiul de calomnii și cuvinte de batjocură și desconsiderare.

Fajă de această ticăloasă pornire, studențimea românească le-a trimis vorbă că o să-i pedepsească urât de nu se astâmpără.

Studențimea naționalistă care în afară de cadrul vreunui partid politic, a luat această hotărâre, pedepsind fie chiar printr-o palmă sau și printr'un scuipat între ochi pe mișei și canalele cari vând pacea, liniștea din țară și viața neamului pentru pofta lor după tâlhărie, este în drepturile ei să-și spered onoarea și demnitatea, cari a constituit și constituie încă o mândrie pentru toate generațiile de studenți dela 1922 și până acum.

Noi cei cari suntem încadrați într-o organizație politică, nu ne speriem și nici nu răspundem acestor provocări deoarece are grijă șeful nostru să le pregătească și să le dea un răspuns care să-i mulțumească; până atunci însă, îi rugăm să cetască cu atenție pasajele din declarația d-lui Nae Ionescu profesor de logică la Universitatea din București, declarație făcută cu ocazia procesului dela Consiliul de Război și publicată de toate gazetele românești în frunte cu *Universul*:

„Am privit „Garda de Fier“ ca pe una din mișcările care se încadrează în ritmul general al vremii a cărei reușită sau eșec depindea de îndemânarea și capacitatea politică a conducătorilor ei, desigur; dar care avea ca toate mișcările autoritar-naționale de azi, un puternic „à tout“ de partea ei; conjunctura istorică. Și orice poate ignora un gazetar, care vrea să informeze și să îndrumeze cinstiți, afară de un lucru: această

conjunctură care trebuie luată în considerare cu orice preț, fie că îți convine sau nu. Preferințele tale neavând de loc a face cu ceace este.

Iată prin urmare în ce constau relațiunile dintre mine și „Garda de Fier“: studiez, *din afară*, mișcarea aceasta, în calitatea mea de gazetar și o înfățișez publicului în încheeturile și semnificația ei.

Dacă am avut relații personale cu conducătorii ei? Da. Am văzut pe Corneliu Zelea Codreanu de trei sau poate chiar de patru ori în viața mea. Am avut relații, așa cum am cu absolut toți șefii de partide politice și cu foarte mulți fruntași politici. Pentru a fi mai precis trebuie să adaug că pe când cu ceilalți șefi de partide, am avut nu numai convorbiri, ci și consfătuiri, cu Corneliu Zelea Codreanu nu am avut decât convorbiri. Există motive speciale să nu am și consfătuiri? Da. Și iată-le: convingerea mea este că misiunea politică a generației mele nu e revoluționară. Noi am fi putut și poate ar trebui să facem o revoluție a noastră după războiu. Misiunea aceasta reventă național-țărăniștilor. Cum însă în 1928 național-țărăniștii s'au sustras dela misiunea lor istorică, momentul politic al misiunii revoluționare a generației mele a trecut.

Este sigur că revoluția va veni. Ea vine nu ca revoluție românească, ci ca reflex al revoluției mondiale. Cum însă după toate probabilitățile, renunțarea la regimul capitalist, cu toate corolarile lui, nu se va întâmpla înainte de jumătatea veacului în curs, nu generației mele li revine sarcina acestor transformări. Prin abdicarea național-țărăniștilor, deci, dela misiunea lor istorică, s'au schimbat și rosturile politice ale generației mele; ea mai poate face cel mult, o politică radicală o politică revoluționară însă, nu. Misiunea aceasta revine generației de după mine, din care *ca văd*, face parte „Garda de Fier“. Așa fiind însă, eu nu puteam avea consfătuiri cu Corneliu Zelea Codreanu, consfătuiri neavând rost decât între oameni cu problematică comună.

Considerațiunile de mai sus, sunt suficiente pentru a indica atitudinea mea în momentul di-

zolvării „Gărzii de Fier“. Ele se completează însă cu împrejurările speciale în care s'a făcut această operație, împrejurări care au fost determinante în mișcările mele. Am protestat împotriva actului de dizolvare. Pentru:

1. Socoteam că „Garda de Fier“ era în resorturile ei cele mai generale, o mișcare firească; eram de părere că asemenea mișcări nu trebuiesc sugrumate, ci organizate, indignate.

2. Dizolvarea era un act de forță; excluderea dela alegeri, un act de dreptul ilegal; am crezut deci, că este primejdios să se recurgă la asemenea acte, cari politicește deschid calea tuturor abuzurilor; de aceeaș părere a fost dealfel, toată presa și toți oamenii politici, neliberali, ceea ce se dovedește prin aceea că nu numai eu am protestat, ci toată lumea, *fără excepție*.

3. Eram convins că dizolvarea nu e necesară; de aceeaș părere a fost de altfel și Consiliul de Miniștri, care în ziua de 7 Decembrie dimineața, era sigur că se renunță la dizolvare. Partizan al dizolvării a fost d-l Titulescu, care, din nenorocire, a sfârșit prin a-și impune voința.

Am protestat deci, alături de toată lumea și de „Indreptarea“ d-lui Mareșal Averescu și de d-l Iunian și de d-nii Mihalache, Goga, Brăteanu, alături de „Universul“, care scotea înainte chiar pe directorul său, d. Stelian Popescu și chiar de „Adevărul“ și „Dimineața“ a căror atitudine față de „Garda de Fier“ e notorie.

Eu am protestat însă mai stăruitor. De ce?

Pentru că spre deosebire de alții (dar nu singurul, de îndată ce și d. Stelian Popescu manifesta aceeaș aprehensiuni) eu socoteam actul dizolvării ca purtător de grave și imediate primejdii. Aveam eu informații speciale? Nu. Dar aveam, spre deosebire de ceilalți, un instrument special: metoda mea de judecată politică.

Activitatea mea ziaristică a verificat din plin valoarea instrumentului meu de judecată politică. Astfel: am prevăzut din 1930, că nu se vor mai putea plăti datoriile și am indicat ca necesară o operație de conversiune, care deși combătută de aproape toată lumea, a sfârșit prin a se impune; am arătat în August 1931, că nu vom mai putea plăti cuponul și, spre scandalul întregii lumi politice, am propus începerea unor tratative pentru stabilirea unui nou regim al datoriei noastre publice — lucru la care s'a și ajuns; am constatat că politica țărilor europene, ne va forța la un regim autarhic și deși autarhia aceasta a format o bucată de vreme obiectul de glume al oamenilor politici, am ajuns la contingentare.

Când vezi că plouă și spui unora să-și ia umbrela, înseamnă că *urii* tu să plouă?

Amintesc toate acestea, pentru a lămuri un lucru: că atunci când eu am spus că dizolvarea „Gărzii de Fier“, include primejdii grave și imediate, nu era nevoie să am informații suplimentare și directe și nici nu urma că eu doream ca dizolvarea să aibă asemenea urmări.

Va să zică, eu am protestat mai stăruitor, pentru că îmi dădeam seama de primejdie, pentru că trăgeam, implacabil, toate încheierile din situația dată. Aceiaș lucru l-a făcut, o repet, și d-l Stelian Popescu. Dacă eu am făcut-o mai stăruitor și decât d-sa, e pentru că mă socoteam dator să provoc o schimbare în atitudinea guvernului, — singura posibilitate de a conjura o reacțiune violentă și deci nenorocită.

Din nefericire glasul meu a sunat în pustiu. Brutalitatea cu care au fost întâmpinate — în propaganda lor electorală — de către autorități, echipele „Gărzii de Fier“ moartea tânărului Teodorescu la Constanța, lovirea și rănirea altora, în alte părți ale țării, n'au făcut nimic bun.

Situația se agravează în chip catastrofal prin actul dizolvării, urmat în crescendo, de anularea listelor de candidați și de arestări în masă. Uu moment, am avut impresia și nădejdea unei destinderi atunci când, în ajunul Crăciunului au fost puși în libertate membrii grupării dizolvate. Fatalitatea a voit însă ca acest moment de destindere să nu fie utilizat. Din potrivă: anunțarea legii pentru apărarea Statului, marea încordare. De asta își dădea lesne seama, oricine cunoștea capacitatea de exaltare a tinerei generații nu numai dela noi, ci de pretutindeni.

„Intervenția mea cerând să se renunțe la această lege era tardivă. Cine e vinovatul? Il va stabili instrucția, judecata și istoria.“

Sensul grevei studentești

Pălmuită și batjocorită, cum nimeni nu a mai fost în această țară; insultată și maltratată până la asasinat în masă, cum n'a fost nici o altă studențime din lume, studențimea s'a găsit văduvilită acum și de conducătorii ei, aruncați în temnițe, pe simplul motiv că presa jidovească, pusă în slujba Moscovei și a bancherilor aciuși în Franța, o arată ca drept criminală și profanatoare de morminte.

Grosolanțiile acestea știți pe ce se bazează?

Pe minciuni și calomnii fără nici un pic de adevăr. Raportorul Consiliului de Război din Brașov, referitor la profanarea locului unde a căzut primul ministru, spune că la placa și crucea de pe pavajul peronului, nu s'a petrecut nimic nepermis. Și că s'a stabilit că tot ceace s'a spus la aceste profanări sunt simple invențiuni.

Cine spune aceasta?

Raportorul consiliului de război, care, dacă vreți are tot interesul în calitatea lui, să facă din conducătorii studențimii, țapi ispășitori.

Dar adevărul e atât de strigător la cer, încât autoritățile militare dela Brașov ca și cele civile dela Tg.-Mureș, n'au altceva de făcut decât să-l confirme. Toate acestea controlate și do-

vedite, studenții dintr'un spirit de solidaritate și frăție ce-l caracterizează azi, au hotărât greva demonstrativă pentru trei zile.

A reușit această grevă?

Cine lipă și sculpă cu toată grozăvenia de calomniile că la Tg. Mureș și Sinaia studenții s'au dat la orori? Presa jidovească, Adevărul, Dimineața, Lupia, Zorile. Cine trâmbează azi, că această grevă a studenților, care este legionară, n'a reușit?

Tot aceeași presă străină de sufletul nostru. Atunci să știți că adevărul și aici e tocmai cel pe care nu-l mărturisesc aceste zăbrele.

Adică, această grevă a studenților legionare a reușit pe deplin, fiindcă așa și este.

Și știți acum care este sensul grevei studențești; știți ce au vrut să ne spună ei prin această grevă? Iată:

1. Solidarizarea cu conducătorii ei, cari sunt vremelnici și fără drept întemnițați.

2. Pentru a lămurii opinia publică, adevărata opinie românească, de cecece este adevăr în cele aruncate asupra ei.

3. Pentru a da o palmă tuturor zăbrelelor jidovești și cele ale partidelor politice, în special național-țărăniște și liberale, care sunt spurcate de minciună depe prima pagină, până la ultimul rând.

4. Pentru a ne arăta nouă, autorităților și străinilor, că țara noastră își are apărătorii destui, mălne, contra acelor, cari, ar vrea să facă din ființa și munca noastră, cecece au făcut jidovii în Spania și cecece vor să facă în Franța azi.

Să se știe că, dacă Franța poate greși și dacă orice altă țară din Europa, poate face experiența comunismului jidovesc, dela care Rusia renunță azi, România nu va cădea în această greșală niciodată.

Iată sensul grevei studenților legionare.

Luăți aminte spurcaților și nu mai aruncați cu scârnavii în obrazul studenților, căci s'ar putea să ne pierdem și noi răbdarea, cu toate că nu mai facem parte din ea.

Dimitrie Popa

„Sângele dreptilor cere răzbunare!“

„Cine știe să moară nu va fi rob niciodată!“

† TOADER TOMA

„Cine știe să moară nu va fi rob niciodată“

Trăiască Legiunea și Căpitanul

Cetiți: „Bratul de Fier“,
„Glasul Strămoșesc“,
„Libertatea“, „România
Crestină“, „Insemnări
Sociologice“, etc.

UN BINEFACATOR

Senatorul Legionar

IANCU SIMION

Donatorul terenului pe care se va clădi în unul din cele mai frumoase și românești cartiere din Oradea; sediul partidului „Totul pentru Țară“ purtând numele Eroului General „Gheorghe Cantacuzino Grănicerul“.

Valoarea donației este de circa 150.000 și este făcută Căpitanului nostru Corneliu Zelea-Codreanu ca răspuns la toată campania de ură și nimicire a organizației noastre.

Bănică D.

Cei ce-au căzut pășesc în rând cu cei ce-au rămas.

Legionarii Tulcenți de sub comanda Camaradului Arnăutu defilând pe străzile orașului Tulcea.

CENZURA MORAVURILOR ȘI ASEDIEREA PĂCATELOR

În urma frământărilor de acum doi ani și mai bine, ce-au dus la drama cărei eroi s'au sfârșit la Constanța, Iași, București și Sinaia, am văzut înstăpânindu-se în cuprinsul țării, cenzura și starea de asediu.

Astfel a fost înăbușit glasul oamenilor, ce'n numele și pe linia marilor cărturari de slovă românească, s'au ridicat s'afirme în haosul de după războiu, conștiința legionară.

Pentru cei ce nu-și dau seama că istoria se scrie cu sânge și că numai dincolo de viața pașnică se holărăște și se taie drumul popoarelor, iar că măsurile excepționale, departe de a însemna o înăbușire a ideilor ce pun în mișcare faptele, *cenzura și starea de asediu sunt o chemare la revoluție*, căci sufletul își mărește forța de expansiune în măsura în care este încătușat.

Să nu ne speriem de acest cuvânt evocator de sânge. Să nu mergem prea departe. *Revoluție* înseamnă și altceva, nu numai violența organizată după un plan bine determinat, în vederea realizării unui ideal.

În primele luni de guvernare liberală, sub regim excepțional, politicienii arătau, că cenzura și starea de asediu, vor fi zăgazul de care trebuie să se sfarme, *valorile de suflet ce-amenință „libertatea“*, după care zice-se, că Românul s'ar fi dat în vânt dealungul veacurilor !!!

În realitate măsurile excepționale n'au putut distruge nimic din sufletul mișcării împotriva căreia se luau aceste măsuri ci au înlesnit avalanșa marilor excrocherii: Skoda, Vasilescu-Naht-Călătorescu, Grosz-Cagero, a început să se desfășure, împotmolindu-ne în strâmbarea care ne omoară; de îndată ce am văzut că excrochii devizelor se fac scâpași, păgubind statul

cu miliarde, din acel moment s'a ridicat depe ochii tuturor, pânza, care îmbrăodindu-ne ne-a mărginit orizontul, din acel moment s'a dovedit că din toată „libertatea“ Românului, n'a mai rămas decât libertatea furtului oficializat, asupra căreia trebuie să înținem *măsuri excepționale*.

Din acel moment s'a dovedit că cenzura și starea de asediu trebuie să înăsprițe și exercitate riguros asupra moravurilor publice; asupra propriilor noastre suflete înăbușite și nepăsătoare în fața spectacolelor, care dacă continuă, ne vor aduce mâine ruina; asupra sufletelor noastre ce trebuie să înălțate la cele mai puternice vibrațiuni, ca să reacționeze ca unul, în apărarea patrimoniului românesc.

Primeniți moravurile! Ne sufocăm! E strigătul unei lumi înmărmurite la marginea tuturor răbdărilor.

Dar lucrul acesta l-au strigat și-l strigă prin pildele lor revoluționarii ostracizatei legiuni, în școala taberilor de muncă și'n zidurile închisorilor, afirmând pentru prima dată revoluția moravurilor; revoluția spiritului.

Cuvântul nu mai poate speria pe nimeni. *Revoluția* se petrece în toate domeniile de activitate omenească: în știință, în literatură, în artă, precum și în politică. Dar dacă acest cuvânt mai evocă sânge și implică violența care sperie pe cei mai slabi dintre noi, să lăsăm aceașă parte pe seama acelor care „innebunind“ de suferință și prigoană, știu pentru ce să sacrifice și pentru ce să se sacrifice; să le-o lăsăm lor aceașă parte ușor trecătoare din revoluția unui neam și noi cei mai pașnici, să îndeplinim, urmându-i, revoluția lenină a spiritului: cenzura și autocenzura moravurilor; asediul tuturor păcatelor care ne rod ființa morală, ca la orice răscruce de veacuri.

L. G.

FAPTE DE LEGIONARI

„Păziți-vă de profeți minci-
noși. Ei vin la voi îmbrăcați
în haine de oi, dar pe dinăun-
tru sunt niște lupi răpitori. Li
veți cunoaște după roadele lor.
„Culeg oare oamenii struguri
din spini sau smochine din
„mărăcini? Tot așa, orice pom
bun face roade bune, dar po-
mul rău face roade rele... Așa
„că după roadele lor îi veți cu-
„noaște“. Matei 7 | 15.

Cuvintele de mai sus, le-am cules din Sft. Evanghelie, pentru că să se vadă că legionarii n'au alt îndreptar pentru purtarea lor în lume decât Sf. Evanghelie și obiceiurile moștenite în chip nescris de la moșii și strămoșii noștri.

Așa stând lucrurile, ca să vadă lumea ce fel de oameni sunt legionarii și ce credință au în sufletele lor, au început dela o margină la alta a țării, să arate lumii, prin fapte cine sunt și ce vor.

Iată nu mai departe în jud. Putna, în timp de un singur an, ce-au făcut legionarii pentru lumea în mijlocul căreia trăiesc.

1) S'a continuat lucrul la Biserica din Comuna Movilița unde lucrează legionarii din vara anului 1933 și până acum fără întrerupere.

În timpul anului trecut s'a adus lemnăria și scândura dela Soveja, s'a acoperit cu scândură, s'a învelit cu tablă de fier și s'au făcut 28 ferestre și uși toate din fier.

Cheltuielile la Biserica Movilița în afară de munca cu brațele legionarilor se ridică la suma de cincizeci și două de mii cinci sute șazeci și șase (52.566) lei.

În cuprinsul județului s'au realizat o seamă de lucrări, pentru care s'a cerut tablouri șefilor de șantier și de sector, cu numele legionarilor, cari au contribuit cu munca și obolul lor bănesc, evaluându-se în bani atât dania materială, cât și munca brațelor legionare.

În Comuna Soveja, s'a lucrat o casă parohială care se ridică la terminare la suma de lei 25.000.

Legionarii din Serbești-Irești au captat un izvor și l'au adus pe tuburi până în mijlocul satului, s'a ridicat o troiță lângă izvor 12000 lei

Tot în Comuna Soveja s'a făcut o plantație de brad în jurul bisericii din sat 2000 lei

Legionarii din Com. Bâlca au ridicat o troiță 1500 lei

Legionarii din Com. Străoani de sus au săpat o fântână, tuburi de ciment, s'a ridicat o cruce de piatră în amintirea fostului nostru șef Hristache Solomon. Toate se ridică la suma de 15.000 lei

Leg. din Dealu Neicului și Panciu au captat un izvor și s'a adus pe tuburi la o răspântie de drum 10000

Legionarii din Com. Crucea de sus au săpat o fântână 6800 lei

Legionarii din Com. Crucea de jos au săpat o fântână 6800 lei

Legionarii din Com. Satu nou au săpat o fântână 6800 lei

Legionarii din Muncelu, Străoani de sus și din Străoane de jos au făcut o casă unui om din Muncelu, căruia îi arse casa 14.000 lei

Legionarii din Com. Străoani de jos au făcut o șosea, s'a îngrijit cimitirul și s'a așezat în curtea Bisericii 4 felinare 3600 lei

Legionarii din Com. Găgești au făcut cărămidă pentru ridicarea

unei clopot. la Bis. din sat 9000 lei

Legionarii din Com. Sascut au săpat și petruit o fântână 8000 lei

Legionarii din Com. Surala au adus petriș pentru cele două școli din sat și sunt în pregătire pentru săparea unei fântâni 4300 lei

Legionarii din Crucea de sus și Străoani de jos au făcut un pod, au cărat lemne de ars cărămida ce se face pentru o clopotniță. Leg. din Movilița au făcut un dig și un pod peste o râpă — pentru acestea din urmă n'am primit evaluarea în bani așa cum s'a primit la celelalte lucrări.

Leg. din Spulber a lucrat o punte-pod 10.000 lei

Lucrările evaluate se ridică la suma de Lei . . . 180.136 și împreună cu cele neterminate și neevaluate în bani se ridică la peste două sute mii de lei.

Și dacă Evanghelia spune așa cum spune și proverbul din bătrâni că pomul după roade și omul după fapte se cunoaște ce fel — apoi toate faptele de ispravă, arătate până aici, sunt izvorâte din credința legionară și din îndemnul conducătorilor noștri politici — s'ar putea trage o părere c'am ce fel de oameni, și ce fel de credință îi mână pe legionarii la asemenea fapte.

Pentru toată munca noastră, pentru sudoarea frunților noastre, pentru ultimul ban dat din sărăcie de care suntem cu toții cuprinși, nu cerem nimănui nimic, nici laudă, nici stimă, nici răsplătă, dar nici prigoană și pedeapsă de sânge!

Să înțeleagă odată, pentru totdeauna, nebunii și inconștienții, ce spumegă împotriva noastră și se pregătesc, să ne sară iarăși în spate ca să ne sugrume, pentru că am făcut atâta bine într'o țară în care tot bunul și binele îl mânăncă străinii și talharii din partidele politice, că nu vom mai ierta și nici nu vom mai răbda.

După faptele noastre avem, cel puțin dreptul să fim lăsați în pace!

Pr. V. Boldeanu

Legionarii din Tg. Ocna de sub comanda camaradului Al. Ciuleț au vocat din Bacău, ridică o Sf. Cruce, pe o creastă de munte din preajma Târgului Ocna, în amintirea camarazilor căzuți pentru cruce, neam și rege.

Și'n timp ce legionarii așează crucea în străvechea ei cinste, dracii cu pistru, ajutați de tot ce are neamul românesc mai stricat și mai rău, dărmă și haljocoresc sf. cruce.

În târgul Lipcani, în prima zi de Paște, jidanul Grofmann a legal de

gâtul câinelui său o panglică roșie, de care atârna o cruce, pe care era răstignit Domnul Iisus Hristos. A dat apoi drumul câinelui pe stradă. (Porunca Vremii).

Abonament obișnuit 20 lei pe an. Abonamente de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.

Informații, manuscrise, abonamente se pot trimite pe adresa: Preot V. Boldeanu Strada D. Zamfirșcu Nr. 14, Focșani.